

ارشا اقدسی از وقتی به سینما و تلویزیون آمد، در حال ایجاد تحولی بود مادر کارهای او صحنه های نو می دیدیم؛ صحنه هایی که طراحی شده بود این سرمایه ها را باید حفظ کرد. اگر این افراد در داخل کشور تامین شوند اصلا لازم نیست خارج از کشور کار کنند

احمد معظمی
کارگردان «خانه امن» از اهمیت
بدلکاری در سریال های اکشن می گوید

اولویت حفظ جان آدم هاست

احمد معظمی از دو دهه پیش که در مقام دستیار کارگردان به سینما و تلویزیون وارد شد، در عرصه هنرهای نمایشی حضور دارد. او از اواخر دهه ۸۰ به طور جدی کارگردانی تله فیلم و سریال را برای رسانه ملی آغاز کرد و تاکنون آثاری چون «شاید برای شما هم اتفاق بیفتد»، «جاده چالوس» و «ملکاوان» را کارگردانی کرده است. این کارگردان ۴۰ ساله سینما و تلویزیون در سال های اخیر با سریال های پلیسی - جاسوسی مانند «ترور خاموش»، «خانه امن» و «سارق روح» شناخته می شود که مورد استقبال مخاطبان نیز قرار گرفته است. معظمی این روزها در همکاری تازه ای با ابوالفضل صفری، تهیه کننده مشغول کارگردانی سریال تازه خود با عنوان «سرجوخه» است که اتمسفر امنیتی مانند ساخته های اخیرشان دارد. با او که سرجوخه را برای سیمافیلیم کارگردانی می کند، درباره اهمیت و نقش بدلکاری در آثار اکشن سینمایی و تلویزیون گپ و گفتی زدیم که در ادامه می خوانید.

بدلکاری واژه نوظهوری است که شاید در برابر قدمت کاری که با این نام انجام می شود قابل مقایسه نباشد. حرکت های به اصطلاح ژانگول بازی که هر کسی از پس آن بر نمی آید و به قول معروف باید کله ای پر باد باشد تا ریسک حرکتی را که ممکن است با جان و سلامتی بازی کند، انجام دهد. پریدن از ارتفاع، سقوط از بلندی، معلق ماندن بین زمین و آسمان، رفتن در دل آتش، برخورد با اجسام، عبور از فضا های غیر ممکن، تعقیب و گریز های هیجان انگیز و... تنها بخشی از کارهایی است که بدلکاران انجام می دهند و در برخی موارد با حوادثی هم روبه رو می شوند که ممکن است جان سالم به در نبرند. با این حال کسانی که آدرنالین بالایی دارند و سرشان برای این کارها درد می کند باعث نمی شود وقوع چنین حوادثی کاری کند تا آنها عطا ی بدلکاری را به لقایش ببخشند.

مصطفی قاسمیان
خبرنگار

ممکن است. وقتی اینها وجود ندارد، ارشا اقدسی هم که مرد آهنی نیست، همه اش باید با خلاقیت فردی خود کار کند. او واقعا بی دلیل از بین ما رفت. بسیار افسوس خوردم از این اتفاق. جوان و به شدت خلاق بود. طراحی می دانست. ارشا اقدسی از وقتی به سینما و تلویزیون آمد، در حال ایجاد تحولی بود. مادر کارهای او صحنه های نو می دیدیم؛ صحنه هایی که طراحی شده بود. این سرمایه ها را باید حفظ کرد. اگر این افراد در داخل کشور تامین بشوند، اصلا لازم نیست خارج از کشور کار کنند. باید بودجه و امکانات مناسب در اختیارشان باشد و به کارشان بها داده شود. از این افراد باید مراقبت شود. ما پیمان ابدی را هم داشتیم که او هم دچار حادثه شد و از دنیا رفت. در یکی دو عنوان از فیلم های من هم حضور داشت و چقدر آدم متخصصی بود.

این حوادث در دنیا که امکانات بیشتر وجود دارد، اتفاق نمی افتد؟

بالاخره ما کارهای اینجا را می بینیم که اصولی نیست. آن طرف دنیا، امکانات بیشتری وجود دارد و به نسبت تعداد فیلم های اکشن، کم اتفاق می افتد. در حالی که در ایران در همین سال های اخیر، بدلکارهای دیگری را داریم که با حوادث خطرناکی مواجه شده اند و ممکن بود از بین بروند.

در پروژه های خودتان هم با حوادثی مواجه شدید؟
همین چند شب پیش صحنه ای داشتیم که به نوعی عوامل شانس آوردند که اتفاق بدی نیفتاد. کم مانده

در دنیا تکنولوژی
آن قدر پیشرفت
کرده که در داخل
خودرو به جای
راننده، ربات
می گذارند تا پرش را
انجام بدهد

صحنه را فیلمبرداری کنند. پس زمینه تصویر هم کروماکی (پرده آبی) است. حتی اگر بخواهند زنده اجرا کنند، ربات می نشانند و دستورات را به آن می دهند و اتفاق می افتد. ما درباره چیزی حرف می زنیم که بعید می دانم چند ده سال آینده هم در ایران اتفاق بیفتد.

پس خطر این شیوه بسیار کمتر است.
بله. امکاناتی که شرایط تولیدی در ایران ایجاد می کند، زیاد مناسب نیست. محاسبات علمی و طراحی ریاضی و فیزیکی لازم دارد که اینجا انجام نمی شود. اگر ما می خواهیم یک صحنه تعقیب و گریز بگیریم، می رویم در سطح شهر تهران، بین خودروها لای می کشیم و همواره خطر آن وجود دارد که به خودروی یک شهروند برخورد کنیم. کار خیلی خطرناکی است. اگر اتفاقی برای یک نفر بیفتد، آدم تا آخر عمر خودش را نمی بخشد. حفظ جان آدم ها باید در اولویت باشد. اثر اکشن این گونه نیست. در فیلم اکشن باید یک خیابان اختصاصی وجود داشته باشد، ۵۰ بدلکار خودرو حضور داشته باشند و همه چیز صحنه محاسبه شده باشد. نمی شود بگوییم یک بدلکار بیاید و به تنهایی صحنه را برای ما در بیاورد. ما صحنه چپ کردن اتومبیل را روی چه حساب و کتابی می گیریم؟ امکانات لازم وجود ندارد و هزینه درخوری انجام نمی شود. باید امکانات باشد و همه چیز طبق درخواست طراح بدلکاری انجام شود.

پس حوادثی که به وجود می آید، بر اثر نبود امکانات است؟

به نظرم آن قدر که
لازم است
به بدلکاری بها
داده نشده است.
متاسفانه کمتر
تهیه کننده هایی
هستند که بها
می دهند تا یک
صحنه بزرگ
با تیم بدلکاری
طراحی شود

بدلکاری در پروژه های نمایشی، چه نقش و
اهمیتی دارد؟ بدون بدلکاری هم می شود فیلم و
سریال ساخت؟

با توجه به تجربیاتی که در آثار خودم داشتم، به نظر من اصولا در سینما و تلویزیون ما آن قدر که لازم است، به رشته بدلکاری بها داده نشده است. بدلکاری با حضور بدلکار حرفه ای و همه تجهیزات لازم آن برای طراحی صحنه و ساختار یک اثر اکشن خیلی مهم است. متاسفانه کمتر تهیه کننده هایی هستند که بها می دهند تا یک صحنه بزرگ با تیم بدلکاری طراحی شود. همه طراحی ها را تهیه کننده و کارگردان انجام می دهند و یک بدلکار هم برای چند صحنه محدود می آید. بدلکارها مثل ارشای عزیز یک تنه می آیند و تمام تلاش شان را می کنند تا صحنه، درخشان از کار در آید. اگر قرار است آثار اکشن ساخته شود، باید حتما طراحی دقیقی داشته باشد، متخصصان حضور داشته باشند و ایده پردازی کنند و استودیوهای خیلی بزرگ وجود داشته باشد.

در دنیا چگونه است؟

اصولا در دنیا تکنولوژی آن قدر پیشرفت کرده که در داخل خودرو به جای راننده، ربات می گذارند تا پرش را انجام بدهد. همان تیم بدلکار، این کار را طراحی می کند. من این استودیوهای بزرگ را از نزدیک دیده ام. اهرم های خیلی بزرگی دارند که در داخل استودیو، خودرو را روی آن وصل می کنند تا بتوانند